

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

דאה ■ כ"ז אב תשע"ג 37

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	החירך בחדש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ י"ד ח"ב
שבת	כ"ז	ט	ר'
ראשון	כ"ח	י	ר"א
שני	כ"ט	יא	ר"ב
שלישי	ל'	יב	ר"ג
רביעי	א'	יג	ר"ד
חמישי	ב'	יד	ר"ה
שישי	ג'	טו	ר"ו

מעלת הלימוד

מעצם אהבתכם ותשוקתי חזקה להשתדל בטובתכם בפקדנתו ורצונו הקדוש זכרונו לברכה להטיב מטובו האמתי גם לכם לכל אחד ואחד כפי תשוקתו ויגיעתו וטרחו לקבל טובתו האמתית והנצחית... אני מודיעכם עוד, לא אחת ולא שתיים כי אם פעמים אין מספר, שבנדאי האמת פאָר כתבת שתהלה לאל גנוז אתי רפואות אמתיות וסמים דאורייתא סמא דחיי לכל. דבורים יקרים ונפלאים אשר אין ערוך אליהם. המלאים עצות ורפואות הנפש והגוף והצלחות נצחיות לכל אשר אי אפשר לבאר, אך כלם סתומים ונעלמים בכמה וכמה הסתרות, מבית ומפחוץ הסתרות שבתוך הסתרות כמעט בלי שעור. לילא ה' עוזר לי ולכם בזכותו וכחו הקדוש בדרכיו הנפלאים, לגלות ולהודיע ולהאיר בלב החפץ ברפואת נפשו באמת. ובזה אנו מחיינו עצמנו זה כמה.

...כי הצדיק האמת שבדור הוא המקום את כל העולם בדורו, עד הסוף. ועליו נאמר וזרח השמש ובא השמש, עד שלא שקעה שמשו של זה, זרחה שמשו של הבא אחריו, וכבר דברנו בזה שקדם שבא שמואל אחר עלי [הפכה], כמעט שקעה השמש, דהיינו שכמעט נחרב העולם ונשקע האור לגמרי. אך שמואל הנביא האיר השמש וקיים העולם אחר עלי הכהן. וכן בכל דור, וכאשר ראינו בעינינו גם בדור הזה. שאני העני והאביון כל ימי גדלתי בין החכמים. והייתי מתאבק בעפר רגליהם. ונדעתי שבמינו כמעט כבר נשקע האור הקדוש של הבעל שם טוב זכר צדיק לברכה. ועד שלא שקעה שמשו זרחה שמשו של אדוננו מורנו ורבינו הקדוש זכר צדיק לברכה. מה אמר מה אדבר מה שיגש בלבי בזה.

וככל הדבר לך ולכל כיוצא בך, שאין בידי להשיבכם כלל. רק כל אחד ואחד כפי מה שיחתר ויבקש אחר הבארות מים חיים קדושים, בנדאי ימצא באמתחתי אמתחת העני והאביון הנרדף מאד מאד מפל צד, אשר מחמת זה אמתחתו מלאה עפר וצרות ובלואי הסחבות אשר מלאוה זרים להסתיר ולהעלים פניו גנזיו. עם כל זה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, ונהרות לא ישטפוה, וכל מיני חשך והסתרות שבעולם לא יוכל להעלים אורות מסמוני אוצרות חיים פאלה אשר כבר נתגלה מהם מה שנתגלה בספריו הקדושים זכרונו לברכה. ועדין עדין אתם צריכים יגיעות לחפר אצלי העני והאביון. ובנדאי תמצאו אם תתנגעו. וכמו שמבאר בהתורה תקעו אמונה על פסוק אף חכמתי עמדה לי. חכמה שבאף דהינו ביגיעות עמדה לי. ואין צריכים יגיעות שאי אפשר לסבלם רק בפיך ובלבבך לעשותו, וגם בזה יש הרבה לדבר. ובהכרח לגמור בעל פה. ועל זה צריכים יגיעות ושבירות מניעות שנוקה להתוודע בכל פעם עד ישקוף וירא ה' משמים ויאיר עיני ועיניכם לדבר מה שצריך כל אחד לפי מדתו באותו העת והזמן שיזכה לקשר לבו להנקה טובה השיך ללבו בעת הזאת.

(עלים לתרופה - ר"ל)

תורה ה' - תקעו אמונה

לחפש את האמונה

אמונה

"פעם אחת היה מדבר מאמונה, ענה ואמר: אצל העולם אמונה הוא דבר קטן ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאד. ועיקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל. רק בפשיטות גמור כמו שהנשים וההמון עם הכשרים מאמינים". 2

האמונה היא היסוד, האמונה היא הבסיס של האדם, כשחלילה בן אדם פוגם באמונה הוא מקלקל את הקרקע שהוא הולך ועומד עליה ועל-ידי-זה נמשכים מכות וחלאים מסוככים שאין לזה ח"ו שום תרופה.

המשך בעמ' הבא

ס"ק א: העקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו ולחזק את עצמו באמונה. כי יש טובלי חלאים, שיגש להם מפות מפלאות, והם טובלים החלאים רק בשביל נפילת האמונה, בבחינת: 1 "והפלא ה' את מפתך מפות גדלות ונאמנות וחלים רעים ונאמנים". 'ונאמנים' דיקא, כי הם באים על ידי פגם אמונה, פי על ידי נפילת האמונה באים מפות מפלאות, שאין מועיל להם לא רפואות ולא תפלה ולא זכות אבות. כי כל הרפואות הם על ידי עשבים, והם גדלים רק על ידי אמונה.

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הל' כלאי בהמה ב'

א. כל אחד צריך לזהר אפילו בשעושה איזה מלאכה מלי"ט מלאכות, שלא יפול חס ושלום לגשמיות המלאכה שהיא בחינת בהמיות, שמשם נאחז זהמת הנחש, בחינת ל"ט מלקות, רק צריכו לקדש עצמן להמשיך הקדשה של שבת לששת ימי החל, לקדש הל"ט מלאכות לברך הטוב מהם באפן שיהיו בבחינת מלאכת המשכן בבחינת ל"ט אורות. (כלאי בהמה ב - ב)

ב. מי שזוכה לבחינת תקון הברית, אזי כל הנטפל אליו וכל הדברים שמשמשין אותו, הפל נכלל בו ועולה ונכלל בבחינת קומת אדם. (ב - ב)

ג. בשבת אז הסטרא אחרא נכפית ונכנעת. ואז הוא תקון הדעת, ובשבת הוא שביתה וניחא מפל הל"ט מלאכות ואז נכלל הפל בקדשה והסטרא אחרא נכנעת והדעת בשלמות. (ב - ג)

ד. גם האמות העולם הם בדמות אדם, אך אף על פי כן אינם קרויים אדם, מאחר שאינם יכולים לשבר רוח הבהמיות להעלות מבהמה לאדם, על כן הם פרוכים אחר מעשה בהמיות אחר תאות הבהמיות שלהם ועל כן אינם קרויים אדם, אבל ישאל הם משברים רוח הבהמיות ומעלים מבהמה לאדם, על כן הם קרויים אדם. (ב - ג)

לעלוי נשמת

שמעון בן הערשיל ז"ל

לעלוי נשמת עקא בת ר' אברהם אלימלך ז"ל

”וכל אדם צריך לילך בזה ולקיים זאת, להשתדל ולהכין עצמו להכניס בלבו האמונה הקדושה בכל יום מחדש, פי זהו עקר ויסוד וכלל כל התורה כלה. וכמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה בתחלת התורה ”תקעו” (לקוטי תניינא סימן ה), שצריכין לפשפש את עצמו ולחפש את עצמו באמונה הקדושה.”³

את האמונה צריך לחדש בכל יום, בכל רגע. לזכור שהשם ית' איתנו תמיד, בכל מצב, בכל מקום, אפילו במדרגה הנמוכה ביותר!!! וגם שם, במקום הנמוך ביותר אפשר לזכות להרגיש את ה', לחוש ”קרבת ה'”, בתנאי שידבר עם ה', יחפש את ה'.

”כי ה' ער הנה לא ינום ולא יישן, ואף על פי שעובר על האדם מה שעובר פאשר יודע בנפשו, אף על פי כן השם יתברך עושה את שלו בחסדו הגדול והנפלא, והוא מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית ומאיר לעולם פלו בכבודו בכל יום מחדש התגלות אלקותו. ועל כן בכל מה שעובר על האדם צריך לזכר את עצמו בכל עת בו יתברך ולהזכיר את עצמו שהוא איש ישראלי ומאמין באלקים חיים ומלך עולם. ואז יוכל לדבק את עצמו בו יתברך מפל מקום שהוא, וכמו שאמר אדוננו, מורנו ורבנו זכרוננו לברכה שבכל מקום יכולין להיות סמוכין אליו יתברך אפילו בשאל תחתיות חס ושלום, וכמבאר מזה בדבריו זכרוננו לברכה בכמה מקומות וצריכין לזהר לילך בזה כל אדם שבעולם, כי הוא יסוד הכל.”³

סיום עמוקים

לזכות לאמונה, חייבים ”עצות עמוקות” איך לזכות להנצל מהיצר-הרע, שנלחם בכל עת באמונה, וזה על-ידי צעקות מעומק עומק הלב להשם ית'.

”מי שרוצה לשים לבו על דרכיו להסתכל על תכליתו וסופו. וסוף כל סוף מה שיהיה נעשה עמו, הוא יודע ומבין שצריכין בכל יום ויום עצות עמוקות הרבה להנצל ממה שצריך להנצל כל אחד כפי עניינו שיזכה לעבר היום בשלום, כי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ויום, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה. וכמה סבות והרפתקאות שעוברים על כל האדם בכל יום ויום. וכמה וכמה עצות עמוקות ותחבולות גדולות צריך בכל יום שיזכה להנצל מהרוצחים והאורבים האכזרים העומדים עליו בכל יום, שהם היצר הרע וחילותיו וצריכין בכל יום

לצעק הרבה הרבה מפעמקים, מעמק הלב מאד מאד בבחינת מפעמקים קראתיך יי, בחינת צעק לבס אל ה', עד שיזכה להמשיך עצות עמוקות מהצדיק האמת שהם בחינת מים עמוקים עצה בלב איש כדי שיזכה ליצע לתת עצות לנפשו בכל דבר באפן שיצליח הצלחה האמתית והנצחית.”⁴

צדיקי אמת

עיקר הדרך לזכות לאמונה הוא בכח הצדיקי-אמת, שהם המאירים לאדם את ”אור האמונה”, הם הצדיקים שממשיכים בכל עת חידושי תורה בבחינת ”קבלת-התורה”, בכדי שכל-אחד יזכה לחוש ולחיות את האמונה הקדושה.

”צריכין לבקש ולדרש ה' מאד, דהינו לחפש ולבקש את האמונה הקדושה, וכמו שכתוב בהתורה 'תקעו אמונה' בסימן ה, שצריכין לחפש ולבקש את עצמו מאד איך אוחזין באמונה וכו', עין שם. והעקר על ידי שמחפשיין ודורשיין ומבקשיין באמת למצא את הצדיקי אמת שיש להם בחינת רוח הקדוש רוח נבואה שעל ידם עקר המשכת התורה בכל דור, שעל ידי זה עקר ברור אמונת חדוש העולם.

ועל כן נקרא 'בית המדרש', לשון דורש ומבקש. וגם על פי פשוטו שנקרא בית המדרש על שם הדרשות שדורשים שם בתורה, הכל הוא בחינה אחת, שהוא מה שצריכין לדרש ולבקש את הצדיקי אמת שממשיכין אמונת חדוש העולם, כי כל הדרשות שמחפשיים בתורה בדרך האמת הכל הוא בשביל זה כדי להמשיך מחדש בחינת קבלת התורה בכל עת כדי לגלות אמונת חדוש העולם.”⁵

בכל יום

”וכבר מבאר אצלנו שהאדם צריך עצות עמוקות בכל יום, דהינו לצעק מפעמקים מעמקא דלבא, בבחינת מפעמקים קראתיך ה', עד אשר יחתר וימשיך עצות עמוקות המתחדשים בכל בקר, בבחינת גולה עמוקות מני חשך, והם עקר החסדים הנמשכים בכל יום. ועל ידי העצות נמשך אמונה, שעל ידי זה נמשך רפואה שלמה וכו'. כמבאר בהתורה תקעו ב. רק הוספתי בזה שצריכים זאת בכל יום, כמו שכתוב שם, שזהו בחינת כבדיתו של עולם ברישא חשוכא והדר נהורא. שזה נעשה בכל יום.”⁶

1. דברים כ"ח. 2. שיחות הר"ן ל"ג. 3. ליקוטי הלכות או"ח - קריאת שמע - ה. 4. ליקוטי הלכות או"ח - ראש חדש - ו. 5. ליקוטי הלכות או"ח - בית הכנסת - ו. 6. עלים לתרופה - רט"ו.

>>>> ה. בכל מלאכה ומלאכה יש איזהו שכל, שאין אמונת ומלאכה שלא יהי בה איזהו שכל וחקמה. וזה השכל יש לו שרש למעלה בשכל דקדושה, על כן צריכין לראות לעשות המלאכה והמשא ומתן בקדושה גדולה לקשר השכל שיש בהמלאכה לשרשו. (ג - א)

ו. אנו צריכים להשליך שכלנו ודעתנו ולידע האמת, שאין בכת שכלנו להבין פלאי בריותיו, רק לסמוך על אמונה ולהאמין בהאמת באמונה שלמה שכל הפעלות משתנות נמשכין מאחד הפשוט יתברך ולאמונה זאת זוכין על ידי שבת, הינו על ידי שממשיכין השמחה של שבת לשבת ימי החל. (ד - א)

ז. מי שזוכה לקדש את עצמו כראוי אזי אפלו כשעושה איזה מלאכה מהלט מלאכות בחל הוא גם כן בקדושה ובטהרה בבחינת קדשת שבת. (ד - א)

ח. כל אחד מהשבים היה גון מיחד, כפי גון אבנו שבחשן, הינו בחינת פעלה משנה מחברו וכלם כאחד נכללו בדעה אחד ואמרו בפה אחד בשעת הסתלקות יעקב ”שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד”. שזה עקר שלמות התגלות אחדות הפשוט. (ד - א)

ט. כשהאדם רואה גדל צרותיו בגוף ונפש וממון שהוא רחוק מה' יתברך מאד כמו שהוא יודע בעצמו וגם בפרנסה ובגוף יש לו גם כן יסורין כמו ששכיח ברב העולם ואפלו כשפא עליו איזה צרה ממש חס ושלום הוא צריך לבל יתבלבל לגמרי מחמת הצרות והיסורין חס ושלום. רק בכל עת ועת בפרט בעת צרה חס ושלום יתן עיני לבו וידעתו להסתכל ולהתבונן היטב על חסדי ה' וטובותיו שעשה עמו עד הנה.

”כל אדם כמו שהוא, מאחר שהוא בכלל ישראל ומניח טלית ותפלין בכל יום ומיחד שמו יתברך פעמים בכל יום ויום ראוי לו לתן הודאה ותודה לה' יתברך בכל יום ויום על עצם חסדו וטובו יתברך עליו שיזכה להיות בכלל ישראל מקבלי התורה מכל שכן שכל אחד יודע בנפשו כמה טובות נפלאות בפרטיות שגמל ה' יתברך עמו מעודו עד אותו היום וצריך להרגיל את עצמו להודות ולהלל לה' יתברך על כל הטובות שעשה עמו. ועל ידי זה יהיה לבו נכון בטוח שגם עתה ה' יתברך לא יסיר חסדו וטובו מאתו ויחזק את לבו לצעק ולהתחנן לה' יתברך שיצילהו גם עתה מכל הצרות והיסורין.”

לעשות מתורות תפילות

”רבנו של עולם מלא רחמים, ”גדל העצה ורב העלילה, פלא יועץ אל גבור, אבי עד שר שלום, נורא תהלות עשה פלא”, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור, רחם עלינו עתה בדור הזה בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעוונותינו הרבים, ורבים מבני עמך נכשלו, כאשר אתה ידעת. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לעצות טובות אמתייות, באפן שזוכה על ידי זה לאמונה שלמה באמת ולתקן כל פגמי האמונה, ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת, איך אנו אוחזים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתום לבב באמת כרצונך הטוב. ותעשה עמנו פלא לחיים, ותוציאנו מאפלה לאורה מחשך לאור גדול, ”כי אתה תאיר נרי, ה' אלהי יגייה חשכיי”, כי ”גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר כחשיכה כאורה.” (ליקוטי - ח"ב - ה)

עדין אינכם יודעים עד היכן צריכין להתחזק...

קדם שאמר התורה הגדולה תקעו אמונה בלקוטי תנינא בסימן ה' בראש השנה תק"ע, דבר עמנו קדם אותו ראש השנה, וספר שהרבה אנשים קבלו לפנינו בקובלנא רבה על חסרון אמונה וכמה סובלי חלאים היו מהם שקבלו גם כן לפנינו על חסרון אמונה, אחר כך אמר התורה הנ"ל שמדבר מכל זה.

(חיי מוהר"ן - מ"א)

בשנת תק"ע אמר בראש השנה התורה תקעו אמונה (לקוטי תנינא ה') והוא המשך גדול מאד אשר לא נמצא בספריו תורה ארצה כזאת ואז היו כמה מעשיות, בתחלה דברנו עמו מענין ה"מגני ארץ" שהזכיר המתנגד שלו וכו', גם באותו הראש השנה קשה להלך לומר "תשליך" נחלק ונפל הוא זכרונו לברכה ונשאר יושב על הרפס ולכלך בגדו ונדו ותקף הביאו לו בגד אחר ומים והחליפו בגדו ורחצו ודו ולא דבר על זה מאומה והלך ואמר תשליך סמוך לבית הכנסת כי ראו הנקר משם כי לא היה לו כח לילך להנקר הגדול כדרכו תמיד אחר כך אמר התורה תקעו הנ"ל, ושם בסוף התורה הנ"ל הזכיר על פסוק והמלתי עליהן וכו' שהאדם צריך להשליך עצמו לתוך רפס וטיט וכו' בשביל לעשות רצון השם ויתברך ועל ידי זה זוכה להשיג בחינת צדיק וטוב לו וכו' עין שם הענין הנפלא והנורא הזה היטב, ותבין נפלאות השם איך בכל דבר שארע אצלו היו בו פלאי פלאות.

(ימי מוהר"ן - ח"א - ל"ז)

ודברנו קצת דברי תורה בפרט מענין אמונה. והזכרנו קצת מה שכתוב בהתורה תקעו ב' שצריכין לצעק מעמק הלב בחינת ממעמקים קראתיך ה' כדי לחתור המים שמהם גדלה האמונה הקדושה, כי באותו היום ובעת הסמוך נכנס בלבי בעמק מאד מאד אלו הדבורים הקדושים ששמעתי מפיו הקדוש כשגלה התורה הנוראה הנ"ל אז מען מוז דעבינוין דאס וואסער וואס פן דארט וואקסט אמונה וכו' מה אמר לך בני חביבי מה שמתנוצץ בלבי בענין זה, ואי אפשר לבאר בכתב ובעל פה ובפרט על פני השדה. גדולים מעשי ה' גדולים חסדי ה' מה שהפליא עמנו בדורותינו לולא ה' שקה לנו ששלח לנו מושיע ורב אמת כזה כבר אבדנו בענינו, חסדך גדול עלינו והצלת נפשנו וכו' :
 כתבתי לך כל זה בני חביבי שתתעורר מזה להתחיל מחדש לשמח נפשך בכל עת על פי כל הנ"ל וכל מה שדברנו בזה הרבה מכבד, ברוך ה' שלא נתנו טרף וכו'. איך שהוא גדלה הצלחתנו לנצח מאד מה שנצלנו על כל פנים מלהיות מתנגדים חס ושלום על אור נשגב אור טוב ומטיב וכו' כזה, ברוך אלהינו שבראנו לכבודו וכו'.

(עלים לתרופה - שס"ג)

הכל חפצים ליראה את שמו. ובפנימיות לבבם הכל צועקין במר נפש מאד מאד על גדל התרחקותם מהתכלית הנצחי. אך הם כצפירים האחוזות בפח וכו'. והשטף מים רבים של כל התאוות והמדות בפרט טרדת הממון והפרנסה וכו' הולך ומתגבר בכל עת. ויותר מכלם הצרחה הגדולה מהכל הוא מה שרבים נפלו בדעתם מאד בראש גמור שאי אפשר לו עוד לחשב על התכלית כראוי ואי אפשר להגביהו מכמה טעמים. והעקר מחמת הממלכת הגדולה אשר עלינו וכו', שאינם יכולים מחמת זה לקבל ולינק צוף דבש אמרי נעם של אמרות טהורות וכו' שמחיה ומשיב כל הנפשות הנפולות, כמו שכתוב בהתורה תקעו אמונה סימן ה' לקוטי תנינא. ועתה תזכרו היטב היטב חסדי ה' ונפלאותיו אשר עשה עמנו. כי עדין אינכם יודעים עד היכן צריכין להתחזק וכמו שצעק אדוננו מורנו ורבנו זכרונו לברכה בקול עמק וזקק "גיוואלד זייט אייך ניט מניאש. קיין יאוש איז גאר ניט פאר האנדין". והעקר להתחזק בשמחה על פי כל הדרכים ששמעתם. וה' יהיה בעזרכם, נגילה ונשמחה בישועתו.

(עלים לתרופה - ר"פ)

ומאן דברא יומא יחוס וירחם עלי, ויגלה לנו עצות עמקות בכל יום בבחינת גולה עמקות מני חשך הנזכר בהתורה תקעו אמונה סימן ה' בלקוטי תנינא, שאזכה לידע איך להתנהג בכל יום. בפרט בענין המעשה אשר נעשה עמנו עתה, ובפרט עמי, ואי אפשר להאריך בזה, גדולים מעשי ה' אשר נותן כח לנעף כמוני לסבל מה שאני סובל עתה, אשר הרבה אתם יודעים ויותר מזה מה שאני יודע בעצמי אשר לא יאמן כי יספר שיוכל אדם לסבל זאת, פוק חזי גבורתא דמך, מאד עמקו מחשבותיו אשר הקדים להאיר בדבורים קדושים ורמזים ביד והתנוצצות כזה עד שמקום ומחיה אותי גם עתה עד שמחזק ומחיה על ידי גם אתכם גם וכו', עד שזיכנו גם להוא רוחא דשית פרקין וכו' שישא לבי את רגלי באמת ובאמונה שלמה לרקד מחמת שמחה, ותהלה לאל יש לנו במה לשמח, גם לי גם לך ולכל החפצים באמת לאמתו.

(עלים לתרופה - קפ"ח)

סיפור

מהי תשובה?

"רבונו של עולם, הנה בודאי עתה העת והזמן לעשות תשובה אלא שאתה יודע האמת שאין לי כח לעשות תשובה, אלא מה יכול זוסיא לעשות! יעלה לך האותיות של תשובה היינו הראשי תיבות של תשובה:
 הת' רומז - "תמים תהיה עם ה' אלוהיך"
 הש' רומז - "שיויתי ה' לנגדי תמיד"
 הו' רומז - "ואהבת לרעך כמוך"
 הב' רומז - "בכל דרכיך דעהו"
 הה' רומז - "הצנע לכת עם ה' אלוהיך"
 זאת יעביד לך זוסיא!"

בתשובה כשענינו זולגות דמעות רותחות המטהרות ורוחצות את הנשמה כמאמר הכתוב "לפני ה' תטהרו".
 כדרכה של שלהבת המקפצת במהירות וסוחפת אליה את כל הנקרה בדרכה, ראוהו התלמידים האחרים ונתלהבו גם כן מאוד. עד שנתהוותה בין כולם התעוררות והתלהבות גדולה ואדירה, ותשובה אמיתית עד דכזוכה של נפש עטפה את כולם---
 כאשר ראה זאת הצדיק ר' זוסיא הרים את עיניו הקדושות כלפי מעלה ואמר:

פ עם אחת בימי התשובה יושב היה הרב הצדיק, בוצינא דנהורא ר' זוסיא מאניפולי זצוק"ל כשתלמידיו יושבים סביבו.
 נשא הצדיק עיניו וליבו לשמים וישב בהתדבקות המוחין לקודשא-בריך-הוא, מופשט מכל מחשבות גשמיות כדרכו בקודש. אחד מתלמידיו זכה שניצתה בו הגחלת וליבו התעורר לפתע עד מאוד. נכנסו בו הרהורי תשובה וחרטה אמיתיים, והיה מהרהר

לבושה ו'תשחק ליום א'חרון - ר"ת אלול

אלול - ימי רצון והתגלות דרך התשובה

עקר התשובה הוא בח'דש אלול, כי הם ימי רצון, שעלה משה לקבל לוחות אחרונות ופתח ד'רך בבושה לילך בה. והד'רך שעשה משה הוא כ'ד, שמש'ה קשר את עצמו אפלו לפחות שבישראל ומסר נפשו עליהם, כמו שכתוב: "ואם אין מחני נא".

וזה פ'רוש: "ויקהל משה" וכו' שמש'ה ה'ה מאסף ומיחד ומקשר את עצמו עם כל ישראל, אפלו עם הפחות שבפחותים. וזה פ'רוש: "כלו סג יחדו" אפלו כש'אני רואה אחד מישראל, שסג מפל וכל מהקדוש ברוך הוא, אף על פי כן צריך אני שנהיה יחדו צריך ליחד ולקשר עמו, כמו שעשה משה.

(ליקוטי מוהר"ן - ח"ב - פ"ב)

עיקר דרך התשובה שעשה משה הוא, לידע שהשם יתברך בכל מקום, ולמצוא השם יתברך בכל מקום בכל הירידות שבעולם ובכל העליות שבעולם. כי לפעמים על ידי שהאדם עולה למעלה כגון שנתעשר, אזי הוא שוכח בהקדוש ברוך. גם אפילו בעבודת השם מצינו, שיש שעלה למעלה גדולה וכפר בעקר, רחמנא לצלן. על כן צריך לבקש מהשם יתברך שיקרבהו בהתקרבות שלא יזיק לו. וכן בכל הירידות שבעולם, חס ושלום, אפילו בדיוטא התחתונה אפלו בעשרה כתרין דמסאבותא, גם שם צריכין לקשר את עצמו להשם יתברך, כי מלכותו בכל משלה.

(ליקוטי עצות - מועדי ה' - אלול - על תוי פ"ב ח"ב)

באלול - מרבים באמירת תהלים

וזה שאנו רואין, שבימי תשובה, דהיינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. ועל כן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד להשם יתברך, אשרי ש'אחז בו.

רביה"ק צווה לכמה אנשים לגמור את התנ"ך

בימי אלול ועשרת ימי תשובה וימים נוראים עד הושענא רבא צווה לכמה אנשים לומר אז כל ספרי תנ"ך מתחלתם ועד סופם. וגם הוא בעצמו נהג כך כמה פעמים. גם היה גומר כמה ספרים בימים הללו, ואיני זוכר לבארם היטב. (שיחות הר"ן - רנ"א)

באלול - אומרים תיקונים תפילות ובקשות

שמעתי מפיו הקדוש שבימי אלול שנוהגין ישראל לומר תיקונים ותפילות ובקשות אחר התפלה וכו', ומאחרין יותר בבית הכנסת ובבית המדרש, אמר שמהגון של התקונים ומה שהלב כואב וחלש מחמת שמתאחרין בבית המדרש, מכל זה נעשין דברים גבוהים וגדולים למעלה. (שיחות הר"ן - רצ"ד)

חדש אלול הוא הזמן המסגל יותר לזכות לדעת, דהיינו שיזכה להשיג המקיפין של השכל ולעשות מהמקיף פנימי עד שיהיה לו מקיפין אחרים שיזכה להבין מה שלא ידע מתחלה. ועל-ידי-זה עושה לבושין חדשים לנשמתו ונצול מפל הצרות ואורב ומסטי, וזהו לבושה ו'תשחק ליום א'חרון ראשי-תבות אלול כי המקיף הוא בחינת מלבוש גימטריא חשמי"ל שהוא לבוש חזק ונאה שכל המשחיתים בורחים ממנו.

(קיצור ליקוטי מוה"מ תוי כ"א)

סוד כוונות אלול

הפרוש הפשוט הוא, שמי שרוצה לילך בדרכי התשובה, צריך לחגר מתניו, ש'יתחזק עצמו בדרכי ה' תמיד, בין בעליה בין ביריבה, שהם בחינת: "אם אסק שמים ואציעה שאול" וכו', היינו בין שיזכה לאיזו עליה, לאיזו מדרגה גדולה, אף על פי כן אל יעמד שם, ולא יסתפק עצמו בזה, רק צריך שיהיה בקי בזה מאד, לידע ולהאמין שהוא צריך ללכת יותר ויותר וכו', שזהו בחינת בקי ברצוא, בבחינת עיל, שהוא בחינת: "אם אסק שמים שם אתה". וכן להפך, שאפלו אם יפל, חס ושלום, למקום שיפל אפלו בשאל תחתיות, גם כן אל יתיאש עצמו לעולם, ותמיד יחפש ויבקש את השם יתברך, ויחזק עצמו בכל מקום שהוא, בכל מה שייכל, כי גם בשאל תחתיות נמצא השם יתברך, וגם שם יכולין לדבק את עצמו אליו יתברך, וזה בחינת: "ואציעה שאול הנד". וזה בחינת בקי בשוב, כי אי אפשר לילך בדרכי התשובה, כי אם כש'בקי בשני הבקיות האלו:

ודקדק רבנו, זכרוננו לברכה, וקרא ענין זה בלשון בקי, כי היא בקיאות גדולה מאד מאד, שיזכה לידע ליגע עצמו ולטרח בעבודת ה' תמיד, ולצפות בכל עת להגיע למדרגה גבוהה יותר, ואף על פי כן אל יפל משום דבר, ואפלו אם יהיה איך שיהיה, חס ושלום, אף על פי כן אל יפל בדעתו כלל, ויקים: "ואציעה שאול הנד". (תוי ליקוטי מוהר"ן)

לבושין לרבינו

אך אני יודע ומאמין שמה שזכרתי אותך ברחמי המרבים שתהיה על ראש השנה העבר באומאן עמנו יחד. זה עורר לבי לאהבתך גם בימי ראש השנה באומאן וגם עתה. כי ראיתי שתהלה לאל אחרי כל רבוי בלבולי מחשבותי התמהים ונכספים לעזר לך באמת. ונדמה לי כמה פעמים שהם חס ושלום חס ושלום לא להועיל חלילה.

ואף על פי כן אני מתחזק בדרכי נפלאותי לעסק בזה על פי רצוני זכרוננו לברכה. אך מתפעל נפש הרואה כש'ראיתי שאף על פי כן באו על ראש השנה כמה נפשות על ידי דבורינו עמהם בכל השנה ואתה אחד מהם. על כן אמרתי כדאי לבלות שעה לכתב לך דברי אלה. אוילי אוכל לעורר אותך, והעקר שתאמין בך על כל פנים כמו שאני מאמין בך שעדין אתה יכול להתחיל מעתה.

(עלים לתרופה - ר"ל)

לקוטי מוהר"ן

... תורה ה' תניא

כשאדם נופל מאמונה, ואין מועיל אפלו קול צעקה בלא דבור.

אז צריך לצעק מעמק הלב

בבחינת:

"ממעמקים קראתיך ה'"
מעמקא דלבא,

... ועל-ידי-זה

גדלה האמונה

ונתתקנת וכו'

(קיצור ליקוטי מוה"מ ח"ב ס"ק ב')

הוצאת אור הגאולה

בס"ד, עומדים אנו להוציא לאור לכבוד ראש-השנה תשע"ד

קונטרס **סדר היום**

מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל,

שלא הודפס עדיין מעולם, עם תקון הכללי - באלפי עותקים.

הרוצה לזכות לקחת חלק להצלחה או להקדיש לע"ג וכדו',
יפנה למס': 050-418-0673